

บทที่ 6 ฐานะทางเศรษฐกิจของสตรีบางประเภท

- การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับรายได้จริงต่อเดือนหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการ
- การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับค่าบริการก่อนแบ่งกับเจ้าของกิจการ
- การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับรายจ่ายต่อเดือน
- การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเงินออมต่อเดือน
- การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม

สาเหตุที่สตรีย้ายถิ่นมาค้าประเวณีก็เพื่อหวังจะยกฐานะเศรษฐกิจของตนเอง

ของครอบครัวให้ดีขึ้น พ้นสภาพจากความยากจนและอดอยาก ฉะนั้น ฐานะเศรษฐกิจของสตรีบางประเภทจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบว่า สตรีมีรายไ้รายจ่ายอย่างไร ถูกเอาไรคเอาเปรียบจากเจ้าของสำนักอย่างไร มีเงินเหลือเก็บพอที่จะกอบกู้ฐานะดังที่ตั้งใจไว้หรือไม่ ฉะนั้นในบทนี้จะได้วิเคราะห์ถึงรายได้ ค่าบริการก่อนแบ่งกับเจ้าของกิจการ รายจ่าย เงินออม และการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมของสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา- หาดใหญ่ ว่ามีลักษณะอย่างไร และเพื่อให้ทราบว่า มีปัจจัยอะไรบ้างที่ก่อให้เกิดการผันแปรต่อรายได้ ค่าบริการ รายจ่าย เงินออมและการส่งเงินกลับภูมิลำเนา ตลอดจนอิทธิพลของปัจจัยเหล่านั้นจะมีต่อการผันแปรดังกล่าวไปทิศทางไหน มากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ (Multiple Classification Analysis หรือ MCA) ประกอบกับการวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance หรือ ANOVA) มาใช้ศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยแบ่งหัวข้อของการวิเคราะห์ตามตัวแปรตามดังนี้

1. การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับรายได้จริงต่อเดือนหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการ

เพื่อที่จะให้ทราบว่า มีปัจจัยอะไรบ้าง มีผลกระทบต่อรายได้จริงต่อเดือนของสตรีบางประเภทหลังจากแบ่งกับเจ้าของกิจการแล้ว ได้กำหนดตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพ อายุ ภูมิภาค สถานบริการ

ตัวแปรผันร่วมคือ ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ การไปเที่ยวกับแขก การค้างคืนกับแขก การพูดภาษาจีนออกเสียง

จากตารางที่ 37.1 แสดงว่ารายได้จริงต่อเดือนของสตรีบางประเภทแปรผันตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 4 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 โดยตัวแปรผันรวมรวมกัน สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 ทั้งนี้ ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของรายได้จริงต่อเดือนหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการไคร้อยละ 24 และเมื่อปรับอัตราความเป็นอิสระอธิบายได้ประมาณร้อยละ 28 (ดูตาราง 37.2) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาพร้อมกันมีปฏิริยาต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูตาราง 37.1)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัว สถานบริการที่สตรีบางประเภทประกอบ การอยู่ สามารถอธิบายการผันแปรเกี่ยวกับรายได้จริงได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 รองลงมาได้แก่ อายุ ภูมิภาค และสถานภาพตามลำดับ

ตารางที่ 37.2 แสดงให้เห็นว่า สตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีรายได้จริงต่อเดือนหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการโดยเฉลี่ย 5,261.63 บาท โดยสตรีบางประเภทที่ไม่โสดมีรายได้เฉลี่ย 5,220.73 บาท สตรีโสดมีรายได้เฉลี่ย 5,289.58 บาท และเมื่อปรับตัวแปรผันรวมแล้ว สตรีที่ไม่โสดมีรายได้เท่ากับ 5,092.37 บาท สตรีโสดมีรายได้ 5,377.36 บาท แสดงว่า สตรีที่เป็นโสดมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าพวกที่ไม่โสด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสตรีที่โสดส่วนใหญ่อยู่ในวัยสาว อายุ น้อย มีความสวย น่ารัก เป็นที่ตรงตามต้อใจแขกผู้มาเที่ยวมากกว่าสตรีที่ไม่โสด

(อัตราความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับรายได้จริง ก่อนนำตัวแปรอื่นเข้ามาพิจารณาเท่ากับ 0.0 และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมมาควบคุม อัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น 0.03)

อายุของสตรีบางประเภทมีความสัมพันธ์กับรายได้จริงต่อเดือน โดยสตรีที่มีอายุ 15-19 ปี มีรายได้เท่ากับ 4,665.33 บาท อายุ 20-24 ปี มีรายได้ 5,368.39 บาท สตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีรายได้ 6,047.50 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมเข้ามาควบคุม รายได้จริงของสตรีบางประเภทจะเท่ากับ 5,237.50 บาท, 4,807.43 บาท, และ 6,301.39 ตามลำดับ (อัตราความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับรายได้จริงก่อนนำตัวแปรอื่น ๆ มาพิจารณาและภายหลังการนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรผันรวม

เข้ามาพิจารณาเท่ากับ 0.13) จะเห็นว่าสตรีที่มีอายุ 25 ปี ขึ้นไป จะมีรายได้สูงสุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสตรีที่มีอายุมากมักจะทำงานในสถานอาบอบนวดซึ่งมีรายได้ดีกว่า

ภูมิภาคมีความสัมพันธ์กับรายได้จริงต่อเดือน โดยสตรีที่มาจากภาคเหนือ รายได้จริงเท่ากับ 5,018.25 บาท ในขณะที่สตรีมาจากภาคอื่น ๆ มีรายได้เท่ากับ 5,926.92 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมแล้ว สตรีบางประเภทมีรายได้ต่อเดือน 5,083.13 บาท และ 5,750.84 บาท แสดงให้เห็นว่าสตรีที่มาจากภาคอื่น ๆ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่าสตรีที่มาจากภาคเหนือ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสตรีภาคอื่น ๆ นิยมประกอบการในสถานอาบอบนวดเป็นส่วนใหญ่คือประมาณ ร้อยละ 40 ของสตรีที่มาจากภาคอื่น ๆ ด้วยกัน ส่วนสตรีในภาคเหนือทำงานในสถานอาบอบนวดประมาณร้อยละ 23 ของสตรีที่มาจากภาคเหนือด้วยกัน

สถานประกอบการมีความสัมพันธ์กับรายได้จริง โดยสตรีที่อยู่สถานโสเภณีมีรายได้ 2,825.61 บาท สตรีที่อยู่บ้านเจ้าของกิจการ มีรายได้ 4,197.67 บาท สตรีที่อยู่สถานอาบอบนวด 8,364.45 บาท สตรีที่ประกอบการที่โรงแรมและสถานที่อื่น ๆ 4,863.49 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณา รายได้ของสตรีบางประเภทคงกล่าวเท่ากับ 3,004.44 บาท, 4,271.34 บาท, 8,363.84 บาท และ 4,698.23 บาท ตามลำดับ (อัตราความสัมพันธ์ระหว่างสถานประกอบการกับรายได้จริงของสตรีบางประเภทก่อนนำตัวแปรอื่น ๆ มาพิจารณาเท่ากับ 0.48 และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมอัตราความสัมพันธ์เท่ากับ 0.47)

สรุป ในการวิเคราะห์การจำแนกหมู่ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อยาได้จริงต่อเดือน หลังแบ่งกับเจ้าของกิจการของสตรีบางประเภทนั้น สตรีที่มีสถานภาพโสเภณีมีรายได้สูงกว่าสตรีที่ไม่โสเภณีเล็กน้อย สตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไปมีรายได้มากที่สุด และสตรีที่มีอายุ 20-24 ปี มีรายได้น้อยที่สุด สตรีที่มาจากภาคอื่น ๆ จะมีรายได้สูงกว่าสตรีที่มาจากภาคเหนือ และสตรีที่อยู่สถานบริการประเภทอาบอบนวด จะมีรายได้สูงกว่าสตรีที่ประกอบการในสถานบริการประเภทอื่น ๆ

เมื่อศึกษาถึงรายได้โดยเฉลี่ยของสตรีบางประเภทประมาณ 5,261.63 บาท ต่อเดือน นับว่าสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ มีรายได้สูงเพราะรายได้นานนี้เพียง

เงินเดือนของข้าราชการระดับ 5 ที่เดียว จากการศึกษาของคณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว ก็สรุปรายได้ของสตรีบางประเภทไว้ว่า "จะมีตั้งแต่ 1,000-10,000 บาทต่อเดือน โดยที่จะมีการถูกชดเชยในอัตราค่อนข้างสูงเกินกว่าครึ่งของค่าบริการที่ลูกค้าจ่าย ส่วนใหญ่ 35.1% จะมีรายได้ประมาณ 2,000-5,999 บาท"³

เมื่อสตรีมีอาชีพที่มีรายได้ดีเช่นนี้ ย่อมชี้ให้เห็นได้ชัดเจนถึงความแตกต่างกับสภาพที่อยู่ดินเค็ม ซึ่งไม่มีงานทำและไม่มีรายได้หรือช่วยพ่อแม่ทำนาทำไร่ มีรายได้เฉลี่ยต่ำมาก ดังได้กล่าวแล้วในบทที่ 3 จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า สตรีย้ายถิ่นมากก็เพราะรายได้เป็นสิ่งจูงใจอย่างแน่นอน

³ คณะทำงานวางแผนพัฒนาสตรีระยะยาว, เรื่องเค็ม, หน้า 15-6

ตารางที่ 37.1

การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับรายได้จริงหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการต่อเนื่อง

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)	ผลรวมของกำลัง สอง (Sum of Square)	อัตรา อิสระ (DF)	ค่าเฉลี่ยของผล รวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัย สำคัญ (Signif of F)
<u>ผลหลักของตัวแปร อิสระ (Main Effects)</u>	871667431.167	7	124523913.738	9.680	0.000
สถานภาพ	14537.829	1	14537.829	0.001	0.973
อายุ	31556641.364	2	15778320.682	1.226	0.296
ภูมิภาค	1290421.214	1	1290421.214	1.100	0.752
สถานบริการ	765063132.834	3	255021044.278	19.823	0.000
<u>ตัวแปรผันรวม</u>	138486952.579	4	34621733.145	2.691	0.003
<u>ระยะเวลาที่ประกอบ อาชีพ</u>	2237294.579	1	2237294.895	0.174	0.677
การไปเที่ยวกับแขก	38095023.229	1	38095023.229	2.961	0.087
การค้างคืนกับแขก	7188654.624	1	7188654.624	0.559	0.456
การพูดภาษาจีน ชกเกียน	108177997.088	1	108177997.088	8.409	0.004
<u>คาบปฏิบัติการ 2 ทาง</u>	377546863.619	17	22208639.036	1.726	0.042
<u>(2-Way Interaction)</u>					
การผันแปรที่อธิบาย ได้	1387701247.364	28	49560758.834	3.852	0.000
การผันแปรที่เหลือ	2225593913.527	173	12864704.702		
การผันแปรทั้งหมด	3613295160.891	201	17976592.840		

ตารางที่ 37.2

การวิเคราะห์การจำแนกหมู่เกี่ยวกับรายได้จริงหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการต่อเดือน
(ค่าเฉลี่ยทั้งหมด = 5261.63)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง	ยังไม่ปรับ		ปรับตัวแปรอิสระ		ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรรวม	
		ค่าเบี่ยงเบน	Eta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta
สถานภาพ							
ไม่โสด	82	-40.90		12.40		-169.36	
โสด	120	27.95	0.01	-8.48	0.00	115.73	0.03
อายุ							
15-19 ปี	75	-596.30		-42.94		-24.13	
20-24 ปี	87	106.76		-334.87		-457.20	
25 ปีขึ้นไป	40	885.87	0.13	808.85	0.10	1039.76	0.13
ภูมิภาค							
ภาคเหนือ	148	-242.38		-50.00		-178.50	
ภาคอื่น ๆ	54	664.29	0.09	139.24	0.02	489.21	0.07
สถานประกอบการ							
สถานโสดเกี	41	-2436.02		-2540.55		-2257.19	
บ้านเจ้าของกิจการ	43	-1063.96		-1064.52		-990.29	
สถานอาบอบนวด	55	3103.82		3087.62		3102.21	
โรงแรมและอื่นๆ	63	-398.14	0.48	-315.59	0.48	-563.40	0.47
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2)					0.241		0.280
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)					0.491		0.529

2. อัตราค่าบริการก่อนแบ่งกับเจ้าของกิจการ

เพื่อที่จะศึกษาถึงอัตราค่าบริการของสตรีบางประเภทก่อนแบ่งกับเจ้าของกิจการ (ตัวแปรตาม) ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวผันแปรอัตราค่าบริการ จึงได้กำหนดปัจจัยเหล่านี้เป็นตัวแปรอิสระคือ สถานภาพ, อายุ, ภูมิภาค และสถานประกอบการ ส่วนตัวแปรผันรวมคือ ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ การไปเที่ยวกับแขก การค้างคืนกับแขกและการพูดภาษาจีนสกเกี้ยน

จากตารางที่ 38.1 แสดงว่าอัตราค่าบริการของสตรีบางประเภทแปรผันตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 4 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 โดยตัวแปรผันรวมรวมกันสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของอัตราค่าบริการก่อนแบ่งได้ร้อยละ 26 และเมื่อปรับอัตราค่าความเป็นอิสระอธิบายได้ ร้อยละ 31 (ดูตาราง 38.2) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาพร้อมกันไม่มีปฏิริยาต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูตาราง 38.1)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า สถานประกอบการสามารถอธิบายการผันแปรของอัตราค่าบริการได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 รองลงมาได้แก่ อายุ ภูมิภาค และสถานภาพของสตรีบางประเภทตามลำดับ

จากตารางที่ 38.2 พบว่า อัตราค่าบริการของสตรีบางประเภทในเมืองสงขลา-หาดใหญ่ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 290.84 บาท โดยสตรีที่ไม่โสดมีอัตราค่าบริการเท่ากับ 297.56 บาท สตรีโสดมีอัตราค่าบริการ 286.25 บาท และเมื่อปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมจะเท่ากับ 295.77 บาท และ 287.44 บาท แสดงว่าสถานภาพของสตรีบางประเภทไม่มีผลต่ออัตราค่าบริการแต่อย่างใด อัตราค่าความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพและอัตราค่าบริการทั้งก่อนปรับและหลังปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมเท่ากับ 0.02

อายุก็มีความสัมพันธ์กับอัตราค่าบริการ กล่าวคือ สตรีที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี จะมีอัตราค่าบริการ 279.07 บาท สตรีที่มีอายุ 20-24 ปี มีอัตราค่าบริการ 283.91 บาท และสตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีอัตราค่าบริการ 328.00 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและ

ตัวแปรผันรวมเข้ามาควบคุม ปรากฏว่าอัตราค่าบริการเปลี่ยนเป็น 307.00 บาท, 250.48 บาท และ 348.32 บาท ตามลำดับ โดยมีอัตราความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับอัตราค่าบริการเท่ากับ 0.07 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรผันรวมมาควบคุมอัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.15 การที่สตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไปมีอัตราค่าบริการสูงกว่าสตรีที่มีอายุน้อยก็เพราะประกอบการในสถานอาบอบนวดเป็นส่วนใหญ่ดังกล่าวแล้วในเรื่องของรายได้

สตรีที่มาจากภูมิภาคต่าง ๆ มีอัตราค่าบริการแตกต่างกันดังนี้ สตรีที่มาจากภาคเหนือ อัตราค่าบริการเท่ากับ 281.96 บาท สตรีที่มาจากภาคอื่น ๆ เท่ากับ 315.18 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมเข้ามาพิจารณาอัตราค่าบริการเท่ากับ 278.29 และ 325.25 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับอัตราค่าบริการเท่ากับ 0.06 และหลังจากที่นำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมเข้ามาพิจารณาแล้วจะเท่ากับ 0.08 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสตรีที่มาจากภาคเหนือมักกระจายไปประกอบการในสถานที่ต่าง ๆ ในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (ดูตารางที่ 30) ซึ่งบางสถานที่ที่มีอัตราค่าบริการต่ำ ทำให้ค่าบริการเฉลี่ยต่ำไปด้วย ส่วนสตรีที่มาจากภาคอื่น ๆ มักนิยมประกอบการในสถานอาบอบนวดเป็นสัดส่วนที่สูงจึงทำให้อัตราค่าบริการเฉลี่ยสูงตามไปด้วย

สถานประกอบการมีความสัมพันธ์กับอัตราค่าบริการสูงกว่าตัวแปรอื่น ๆ ดังกล่าวมาแล้วคือ สตรีที่ประกอบการในสถานโสเภณีจะมีอัตราค่าบริการต่ำ คือ 105.12 บาท บ้านเจ้าของกิจการมีอัตราค่าบริการ 210.00 บาท สถานอาบอบนวด 325.45 บาท โรงแรมและอื่น ๆ 445.40 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมเข้ามาพิจารณาแล้วอัตราค่าบริการเท่ากับ 144.53 บาท, 204.19 บาท, 317.66 บาท และ 421.78 บาทตามลำดับ โดยมีอัตราความสัมพันธ์ระหว่างสถานประกอบการกับอัตราค่าบริการก่อนนำตัวแปรอื่น ๆ มาพิจารณาเท่ากับ 0.49 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรผันรวมมาควบคุมอัตราความสัมพันธ์เท่ากับ 0.42 การที่อัตราค่าบริการสตรีที่ประกอบการในโรงแรมและอื่น ๆ สูงกว่าที่อื่นนั้นก็เพราะว่า สตรีเหล่านี้รับแขกชาวต่างประเทศส่วนใหญ่โดยแขกมารับจากบ้านเจ้าของกิจการแล้วพาไปหลบนอนที่โรงแรมซึ่งมีมากในเมืองหาคีใหญ่

สรุป ในการวิเคราะห์การจำแนกพันธุ์เกี่ยวกับอัตราค่าบริวารก่อนแบ่งของสตรีบางประเภท สตรีที่ไม่โสเภณีมีอัตราค่าบริวารสูงกว่าสตรีโสเภณีเล็กน้อย สตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป จะมีอัตราค่าบริวารสูงกว่าสตรีที่มีอายุน้อยกว่า สตรีที่มาจากภาคเหนือจะมีอัตราค่าบริวารน้อยกว่าสตรีที่มาจากภาคอื่น ๆ และสตรีที่ประกอบกิจการในโรงแรมและอื่น ๆ รวมทั้งสถานอาบอบนวดจะมีอัตราค่าบริวารสูงกว่าสตรีที่อยู่ในสถานโสเภณีและบ้านเจ้าของกิจการ

โดยปกติอัตราค่าบริวารสตรีจะได้รับเพียงครั้งหนึ่งหรือต่ำกว่า สำหรับสตรีที่อยู่ในสำนักโสเภณี บ้านเจ้าของกิจการ และในสถานอาบอบนวดที่ประกอบการในลักษณะเช่นเดียวกับสถานโสเภณี อย่างเช่นแถวตลาดใหม่ในเมืองหาคีใหญ่ แต่ในสถานอาบอบนวดที่เป็นสถานอาบอบนวดที่แท้จริงจะให้ส่วนแบ่งสตรีเพียง 20 บาทต่อ 1 ชั่วโมงที่เข้าห้องกับแขก สตรีมักจะมีรายได้พิเศษจากการสัมพันธ์ทางเพศกับแขก

ตารางที่ 38.1

การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับอัตราค่าบริการก่อนแบ่ง

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)	ผลรวมของกำลัง สอง (Sum of Squares)	อิสระ อิสระ (DF)	ค่าเฉลี่ยของผล รวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัย สำคัญ (Signif of F)
<u>ผลหลักของตัวแปร</u> <u>อิสระ (Main</u> <u>Effect)</u>	3513293.982	7	501899.140	10.871	0.000
สถานภาพ	4174.649	1	4174.649	0.090	0.764
อายุ	211298.185	2	105649.092	2.288	0.104
ภูมิภาค	15118.954	1	15118.954	0.327	0.568
สถานประกอบการ	3416863.224	3	1138954.408	24.669	0.000
<u>ตัวแปรผันรวม</u> <u>(covariates)</u>	688672.059	4	172168.015	3.729	0.006
ระยะเวลาที่ประกอบ อาชีพ	23325.991	1	23325.991	0.505	0.478
การไปเที่ยวกับแขก	5150.084	1	5150.084	0.112	0.739
การค้างคืนกับแขก	37321.661	1	37321.661	0.808	0.370
การพูดภาษาจีนฮกเกี้ยน	350695.955	1	350695.955	7.569	0.006
<u>การปฏิกริยาสองทาง</u> <u>(2-Way Interaction)</u>	1240762.315	17	72986.019	1.581	0.074
การผันแปรที่อธิบายได้	5442728.355	28	194383.156	4.210	0.000
การผันแปรที่เหลือ	7987228.575	173	46168.951		
การผันแปรทั้งหมด	13429956.931	201	66815.706		

ตารางที่ 38.2

การวิเคราะห์จำแนกหมู่เกี่ยวกับอัตราค่าบริการก่อนแบ่ง

(ค่าเฉลี่ยทั้งหมด = 290.84)

ตัวแปรและ กลุ่มย่อย	จำนวน ตัว อย่าง	ยังไม่ปรับ		ปรับตัวแปรอิสระ		ปรับตัวแปรอิสระและ ตัวแปรต้นรวม	
		ค่าเบี่ยงเบน	Eta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta
<u>สถานภาพ</u>							
ไม่โสด	82	6.72		6.65		4.93	
โสด	120	-4.59	0.02	-4.54	0.02	-3.40	0.02
<u>อายุ</u>							
15-19 ปี	75	-11.77		6.54		16.16	
20-24 ปี	87	-6.93		-32.27		-40.36	
25 ปีขึ้นไป	40	37.16	0.07	57.92	0.13	57.48	0.15
<u>ภูมิภาค</u>							
ภาคเหนือ	148	-8.88		-5.50		-12.55	
ภาคอื่น ๆ	54	24.34	0.06	15.07	0.04	34.41	0.08
<u>สถานประกอบการ</u>							
สถานโสเภณี	41	-185.72		-196.07		-146.31	
บ้านเจ้าของกิจการ	43	-80.84		-81.93		-86.65	
สถานอาบอบนวด	55	24.61		25.79		26.82	
โรงแรมและอื่นๆ	63	154.56	0.49	161.00	0.51	130.94	0.42
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2)						0.262	0.313
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)						0.511	0.559

3. การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับรายจ่ายต่อเดือนของสตรีบางประเภท

จากการศึกษาถึงรายจ่ายต่อเดือนของสตรีบางประเภทว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลกระทบต่อการใช้จ่ายในแต่ละเดือน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรอิสระดังนี้ รายได้ต่อเดือน (หลังแบ่ง) อายุ สถานภาพ การไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขก การส่งเงินกลับภูมิลำเนา การศึกษา สำหรับตัวแปรผันรวมได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว เงินออมต่อเดือน และการกลับไปเยี่ยมภูมิลำเนาเดิม

จากตารางที่ 39.1 แสดงว่า รายจ่ายต่อเดือนของสตรีบางประเภทผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 โดยตัวแปรผันรวมรวมกันสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของรายจ่ายต่อเดือนได้ร้อยละ 43 และเมื่อปรับอัตราความเป็นอิสระอธิบายได้ประมาณร้อยละ 45 (ดูตารางที่ 39.2) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาพร้อมกันไม่มีปฏิกริยาต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดูตารางที่ 39.1)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า รายได้ต่อเดือนและอายุ สามารถอธิบายการผันแปรของรายจ่ายได้ที่ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 รองลงมาได้แก่ สถานภาพ การศึกษา การไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขก และการส่งเงินกลับภูมิลำเนาตามลำดับ

ตารางที่ 39.2 แสดงให้เห็นว่า รายจ่ายต่อเดือนของสตรีบางประเภทโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2,372.50 บาท โดยสตรีที่มีรายได้ระหว่าง 1-2,000 บาท จะมีรายจ่ายเท่ากับ 935.33 บาท สตรีที่มีรายได้ 2,001-4,000 บาท จะมีรายจ่ายเท่ากับ 1,502.41 บาท สตรีที่มีรายได้ 4,001-6,000 บาท จะมีรายจ่าย 2,355.77 บาท และสตรีที่มีรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป จะมีรายจ่าย 4,997.56 บาท และเมื่อปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมแล้ว รายจ่ายจะเปลี่ยนไปดังนี้ 883.21 บาท, 1,635.73 บาท, 2,432.99 บาท และ 4,659.06 บาท ตามลำดับ โดยมีอัตราความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับรายจ่ายเท่ากับ 0.60 และเมื่อปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมแล้ว อัตราความสัมพันธ์ลดลงเป็น 0.54 จากตัวเลขรายจ่ายเหล่านี้จะเห็นได้ว่ารายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับรายได้เป็นอย่างมาก

กล่าวคือ ผู้มีรายได้น้อยกว่าจะใช้จ่ายมากกว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า เหตุผลอาจเป็นเพราะว่า สตรีผู้มีรายได้น้อยมักจะประกอบการในสถานโสดเก็หรือบ้านเจ้าของกิจการ ซึ่งทางสำนักมักจะจัดหาอาหารไว้บริการวันละ 2 มื้อ และไม่ต้องเสียค่าเช่าบ้าน ส่วนผู้มีรายไ้สูงมักจะประกอบการในสถานอาบอบนวด ซึ่งจะต้องเสียค่าเช่าบ้าน และค่าแรงตัวสูง

อายุของสตรีบางประเภทก็มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายสูง เช่นเดียวกัน โดยสตรีที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี จะมีรายจ่าย 1897.30 บาท สตรีที่มีอายุ 20-24 ปี 2323.26 บาท และสตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป เท่ากับ 3357.50 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุม รายจ่ายจะเปลี่ยนเป็น 2072.38 บาท, 2110.85 บาท และ 3490.27 บาท ตามลำดับ อัตราความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับรายจ่ายเท่ากับ 0.23 และเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณา อัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.24 จะเห็นได้ว่า สตรีที่มีอายุมากมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าสตรีที่มีอายุน้อยกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสตรีที่มีอายุมากส่วนใหญ่มาจากภาคอื่น ๆ และประกอบการในสถานอาบอบนวด ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายสูงกว่า ส่วนสตรีที่มีอายุน้อยมักจะอยู่ในสถานโสดเก็หรือบ้านเจ้าของกิจการ ซึ่งไม่ต้องเสียค่าเช่าบ้านหรือค่าอาหารดังที่กล่าวมาแล้ว

สถานภาพของสตรีบางประเภทมีความสัมพันธ์กับรายจ่าย โดยสตรีที่ไม่โสดจะมีรายจ่ายต่ำกว่าสตรีที่โสด กล่าวคือ สตรีที่ไม่โสดมีรายจ่ายเท่ากับ 2241.36 บาท และสตรีที่โสดจะมีรายจ่ายเท่ากับ 2461.76 บาท และเมื่อปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวม รายจ่ายเปลี่ยนเป็น 2034.56 บาท และ 2602.53 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองเท่ากับ 0.05 และเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณา อัตราความสัมพันธ์เพิ่มเป็น 0.12

การไปท่องเที่ยวกับแขกก็มีความสัมพันธ์กับรายจ่ายต่อเดือน โดยสตรีที่ไม่เคยไปท่องเที่ยวกับแขกจะมีรายจ่ายเท่ากับ 2384 บาท สตรีที่เคยไปเที่ยวกับแขกมีรายจ่ายเท่ากับ 2368.67 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณาแล้ว รายจ่ายเปลี่ยนเป็น 2686.91 บาท และ 2267.77 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างการไปเที่ยวกับแขกกับรายจ่ายเท่ากับ 0.00 และเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณาอัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.06 การที่สตรีที่เคยไปเที่ยวกับแขกมีรายจ่ายน้อย

กว่าสตรีที่ไม่เคยไปเที่ยวกับแขกอาจเป็นเพราะว่า ได้รับการเลี้ยงดู ไม่ว่าจะ เป็นค่าอาหาร ค่าเที่ยว รวมทั้งค่าดูภาพยนตร์และอื่น ๆ จากแขกเสมอ ๆ

การส่งเงินกลับบ้านกับรายจ่ายต่อเดือนก็มีความสัมพันธ์กัน โดยสตรีที่ส่งเงินกลับบ้านจะมีรายจ่ายเท่ากับ 2470.97 บาท ส่วนสตรีที่ไม่เคยส่งเงินกลับบ้านจะมีรายจ่ายเท่ากับ 2033.33 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมรายจ่ายจะเท่ากับ 2245.31 บาท และ 2810.6 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเงินกลับบ้านกับรายจ่ายเท่ากับ 0.08 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณา อัตราความสัมพันธ์เพิ่มเป็น 0.10

นี้แสดงให้เห็นว่าสตรีที่ส่งเงินกลับบ้านมีค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสตรีที่ไม่เคยส่งเงินกลับบ้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีภาระการอุปการะและต้องการยกฐานะความเป็นอยู่ เช่น ในเรื่องสร้างบ้าน เป็นต้น จึงต้องออมและใช้จ่ายอย่างประหยัด

การศึกษาของสตรีบางประเภทกับรายจ่ายต่อเดือนก็มีความสัมพันธ์กัน โดยสตรีที่มีการศึกษาต่ำกว่า ป.4 จะมีรายได้ 1758.10 บาท ที่จบ ป.4 เท่ากับ 2554.61 บาท และ ที่สูงกว่า ป.4 เท่ากับ 2479.83 บาท (ภายหลังปรับด้วยตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมแล้ว)

ตารางที่ 39.1

การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับรายจ่าย/เดือนของสตรีบางประเภท

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)	ผลรวมของกำลัง สอง (Sum of Squares)	อัตรา อิสระ (DF)	ค่าเฉลี่ยของผล รวมกำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัย- สำคัญ (Signif of F)
<u>ผลหลักของตัวแปรอิสระ</u> (Main Effect)					
รายได้/เดือน (หลังแบ่ง)	287819571.152	3	95939857.051	30.580	0.000
อายุ	58932728.947	2	29466364.473	9.392	0.000
สถานภาพ	11104667.339	1	11104667.339	3.540	0.062
การไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับแขก	3937365.065	1	3937365.065	1.255	0.264
การส่งเงินกลับบ้าน	3531954.294	1	3531954.294	1.126	0.290
การศึกษา	16213445.600	2	8106722.800	2.584	0.079
<u>ตัวแปรผันรวม</u> (covariates)	21057000.328	3	7019000.109	2.237	0.086
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	8071870.125	1	8071870.125	2.573	0.111
เงินออม/เดือน	43038.089	1	43038.089	0.014	0.907
การเขียนภูมิค่าเนาเคิม	13508944.985	1	13508944.985	4.306	0.040
<u>คาปฏิกริยาสองทาง</u> (2-Way Interaction)	135664209.151	40	3391605.229	1.081	0.360
การผันแปรที่อธิบายได้	624713963.618	53	11787055.917	3.757	0.000
การผันแปรที่เหลือ	458049786.382	146	3137327.304		
การผันแปรทั้งหมด	1082763750.000	199	5441023.869		

ตารางที่ 39.2

การวิเคราะห์การจำแนกหมู่เกี่ยวกับรายจ่าย/เดือนของสตรีบางประเภท

(ค่าเฉลี่ยทั้งหมด = 2372.50)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง	ยังไม่ปรับ		ปรับตัวแปรอิสระ		ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวม	
		ค่าเบี่ยงเบน	Zeta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta
<u>รายได้/เดือน (หลังแบ่ง)</u>							
1-2,000	24	-1439.17		-1652.49		-1489.29	
2,001 -4,000	83	-870.09		-758.63		-736.77	
4,001 -6,000	52	-16.73		106.22		60.49	
6,001 บาทขึ้นไป	41	2625.06	0.60	2368.35	0.56	2286.56	0.54
<u>อายุ</u>							
15-19 ปี	74	-475.20		-406.68		-300.12	
20-24 ปี	86	-49.24		-232.84		-261.65	
25 ปีขึ้นไป	40	985.00	0.23	1252.96	0.27	1117.77	0.24
<u>สถานภาพ</u>							
ไม่โสด	81	-131.14		-350.31		-337.94	
โสด	119	89.26	0.05	238.45	0.12	230.03	0.12
<u>การไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับ</u>							
<u>แขก</u>							
ไม่ไป	50	11.50		271.03		314.41	
ไป	150	-3.83	0.00	-90.34	0.07	-104.80	0.08
<u>การส่งเงินกลับบ้าน</u>							
สูง	155	98.47		-76.85		-127.19	
ไม่สูง	45	-339.17	0.08	264.70	0.06	438.10	0.10
<u>การศึกษา</u>							
ต่ำกว่า ป.4	40	-1143.75		-622.79		-614.40	
จบ ป.4	99	176.49		162.58		182.11	
สูงกว่า ป.4	61	463.57	0.25	144.52	0.13	107.33	0.13
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R^2)					0.432		0.452
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)					0.657		0.672

4. การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเงินออมต่อเนื่องของสตรีบางประเภท

เพื่อที่จะทราบว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลกระทบต่อการออมเงินต่อเนื่องของสตรีบางประเภท ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรอิสระได้แก่รายได้ต่อเนื่อง, อายุ, สถานภาพ, การส่งเงินกลับภูมิภาคต่าง ๆ และรายจ่ายต่อเนื่อง

ตัวแปรผันร่วมได้แก่การกลับไปเยี่ยมภูมิลำเนา ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ การมีหนี้สิน และเขตที่อยู่อาศัย

จากตารางที่ 40.1 แสดงเงินออมต่อเนื่องของสตรีบางประเภทผันแปรตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 5 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 โดยตัวแปรผันรวมรวมกันไม่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของเงินออมต่อเนื่องได้ ร้อยละ 37 และเมื่อปรับอัตราความเป็นอิสระ อธิบายได้ร้อยละ 38 (ดูตาราง 40.2) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 (และตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษารวมกันไม่มีปฏิกริยาต่อกัน)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า รายได้ต่อเนื่อง การส่งเงินกลับภูมิลำเนาและรายจ่ายต่อเนื่อง สามารถอธิบายการผันแปรของเงินออมได้ที่ดีที่สุด รองลงมาได้แก่สถานภาพและอายุ ตามลำดับ

ตารางที่ 40.2 แสดงให้เห็นว่าเงินออมต่อเนื่องของสตรีบางประเภท โดยเฉลี่ยทั้งหมด 1,301.99 บาท โดยสตรีที่มีรายได้ระหว่าง 1-2,000 บาท จะมีเงินออมเท่ากับ 333.33 บาท สตรีที่มีรายได้ 2,001-4,000 บาท จะมีเงินออมเท่ากับ 1,033.77 บาท สตรีที่มีรายได้ระหว่าง 4,001-6,000 บาท จะมีเงินออมเท่ากับ 969.81 บาท และสตรีที่มีรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป จะมีเงินออมเท่ากับ 2,841.46 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมเข้ามาควบคุมจำนวนเงินออมจะเปลี่ยนแปลงเป็น 484.05 บาท, 709.41 บาท, 1,239.08 บาท และ 3,628.41 บาท ตามลำดับ โดยมีอัตราความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับเงินออมเท่ากับ 0.49 เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวมมาพิจารณาความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงเป็น 0.77

แสดงว่าเงินออมต่อเดือนมากน้อยขึ้นกับรายได้ ผู้มีรายได้น้อยจะมีเงินออม
น้อยมาก ตรงกันข้ามผู้มีรายไ้มากก็จะมีเงินออมมากขึ้นตามลำดับ

อายุกับเงินออมต่อเดือนมีผลต่อกันดังนี้ สตรีที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี จะมี
เงินออมเท่ากับ 1,290.67 สตรีที่มีอายุ 20-24 ปี จะมีเงินออมเท่ากับ 1,316.09 บาท
สตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป จะมีเงินออมเท่ากับ 1,292.31 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและ
ตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุม ปรากฏว่าเงินออมเท่ากับ 1,257.56 บาท, 1,227.43 บาท
และ 1,553.76 บาท ตามลำดับ อัตราความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเงินออมก่อนนำตัวแปร
อิสระอื่น ๆ มาพิจารณาเท่ากับ 0.01 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามา
ควบคุม อัตราความสัมพันธ์เปลี่ยนเป็น 0.07

แสดงว่าสตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีแนวโน้มที่จะออมเงินได้มากกว่าสตรีที่มี
อายุน้อยกว่า เพราะสตรีพวกนี้มีรายได้ดีกว่า เนื่องจากส่วนใหญ่ทำงานในสถานอาบอบนวด
ตั้งที่โตเกียวมาแล้ว

สถานภาพกับเงินออมมีความสัมพันธ์กัน โดยสตรีที่ไม่โสด มีเงินออมต่อเดือน
1,286.42 บาท สตรีโสดมีเงินออม 1,312.50 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปร
ต้นรวมเข้ามาควบคุมเงินออมต่อเดือนจะเปลี่ยนเป็น 1,331.18 และ 1,282.28 บาท
อัตราความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับเงินออมเท่ากับ 0.01 เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัว
แปรต้นรวมเข้าควบคุมอัตราความสัมพันธ์ยังเท่าเดิม

แสดงให้เห็นว่า การออมเงินของสตรีโสดและไม่โสดไม่ค่อยมีความแตกต่าง
กัน

การส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม สัมพันธ์กับเงินออม โดยสตรีที่ไม่ส่งเงินกลับ
ภูมิลำเนาเดิมมีเงินออมต่อเดือนเท่ากับ 1,756.52 บาท และสตรีที่เคยส่งเงินกลับภูมิลำเนา
เดิม มีเงินออมเท่ากับ 1,167.10 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมมาควบคุมเงิน
ออมจะเปลี่ยนเป็น 2,119.75 บาท และ 1,059.30 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างการ
ส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมกับเงินออมเท่ากับ 0.15 และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
เข้าควบคุม อัตราจะเพิ่มเป็น 0.27

แสดงให้เห็นว่าสตรีไม่เคยส่งเงินกลับภุมิฉำเนามีการเก็บออมต่อเดือนสูงกว่าสตรีที่ส่งเงินกลับภุมิฉำเนาเดิม ทั้งนี้ก็เพราะไม่มีภาระในการที่จะต้องใช้จ่ายในการส่งเงินกลับ

รายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับเงินออม โดยสตรีที่มีรายจ่ายต่อเดือน 1-1,000 บาท มีเงินออมต่อเดือน 1,292.19 บาท สตรีที่มีรายจ่าย 1,001-2,000 บาท มีเงินออม 1,068.85 บาท สตรีที่มีรายจ่าย 2,001-3,000 บาท มีเงินออม 1,020.00 บาท และสตรีที่มีรายจ่าย 3,001 บาทขึ้นไป มีเงินออม 1,904.88 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมมาควบคุมเงินออมจะเปลี่ยนเป็น 1,982.74 บาท, 1,439.89 บาท, 856.31 บาท และ 414.65 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายต่อเดือนกับเงินออมเท่ากับ 0.19 เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรรวมมาควบคุม อัตราเปลี่ยนเป็น 0.36 แสดงว่าผู้ที่มีรายจ่ายน้อยจะมีเงินออมสูงกว่าผู้ที่มีรายจ่ายมาก

สรุป ในการวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเงินออมต่อเดือนของสตรีบางประเภทพบว่า รายได้ รายจ่าย และการส่งเงินกลับภุมิฉำเนาเดิมเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมทรัพย์สินของสตรีบางประเภทมากที่สุด เพราะสตรีที่มีรายได้สูงหรือรายจ่ายน้อยก็ย่อมมีเงินเหลือเก็บมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยหรือผู้ที่มีรายจ่ายสูงเป็นธรรมดา ในทำนองเดียวกันสตรีที่ส่งเงินกลับภุมิฉำเนาเดิมมากกว่าก็ย่อมจะมีเงินเหลือเก็บเพื่อตนเองน้อยกว่าด้วย

ตารางที่ 40.1

การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับเงินออม/เคื่อน ของสตรีบางประเภท

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)	ผลรวมของกำลัง สอง (Sum of Squares)	อัตรา อิสระ (DF)	ค่าเฉลี่ยของผลรวม กำลังสอง (Mean Square)	F	ระดับนัย- สำคัญ (Signif of F)
<u>ผลหลักของตัวแปร</u> <u>อิสระ (Main Effect)</u>					
รายได้/เคื่อน (หลังแบ่ง)	205320989.369	10	20532098.937	11.187	0.000
อายุ	172187118.636	3	57395706.212	31.273	0.000
สถานภาพ	1241697.602	2	620848.801	0.338	0.713
การส่งเงินกลับภูมิลาเนา	234223.999	1	234223.999	0.128	0.721
รายจ่าย/เคื่อน	38203819.545	1	38203819.545	20.316	0.000
<u>ตัวแปรผันรวม</u> (covariates)	40558154.931	3	13519384.977	7.366	0.000
การกลับไปเยี่ยมภูมิลาเนา	5805922.238	4	1451480.560	0.791	0.532
ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพ	98004.717	1	98004.717	0.053	0.818
การมีหนี้สิน	1460365.894	1	1460365.894	0.796	0.374
ภูมิลาเนาเดิม	2017783.815	1	2017783.815	1.099	0.296
<u>คาบฏิกิริยาสองทาง</u> (2-Way Interaction)					
การผันแปรที่อธิบายโดย	1843823.612	1	1843823.612	1.005	0.317
การผันแปรทั้งหมด	211126911.607	14	15080493.686	8.217	0.000
การผันแปรที่เหลือ	341372292.373	186	1835334.905		
	552499203.980	200	2762494.020		

ตารางที่ 40.2

การวิเคราะห์การจำแนกพหุเกี่ยวกับเงินออม/เดือนของสตรีบางประเภท

(ค่าเฉลี่ยทั้งหมด = 1301.99)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย	จำนวนตัวอย่าง	ยังไม่ปรับ		ปรับตัวแปรอิสระ		ปรับตัวแปรอิสระและตัวแปรผันรวม	
		ค่าเบี่ยงเบน	zeta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta
<u>รายได้/เดือน(หลังแบ่ง)</u>							
1-2000	24	-968.66		-1815.72		-1786.04	
2001-4000	83	-268.26		-606.21		-592.58	
4001-6000	53	-332.18		-28.35		-62.91	
6001 บาทขึ้นไป	41	1539.47	0.49	2326.71		2326.42	0.77
<u>อายุ</u>							
15-19 ปี	75	-11.32		-0.82		-44.43	
20-24 ปี	87	14.10		-71.34		-74.56	
25 ปีขึ้นไป	39	-9.68	0.01	160.73	0.05	251.77	0.07
<u>สถานภาพ</u>							
ไม่โสด	81	-15.57		50.47		29.19	
โสด	120	10.51	0.01	-34.07	0.03	-19.71	0.01
<u>การส่งเงินกลับบ้าน</u>							
ไม่เคย	46	454.53		856.47		817.76	
เคย	156	-134.89	0.15	-254.18	0.28	-242.69	0.27
<u>รายจ่าย/เดือน</u>							
1-1000	64	-9.80		718.96		680.75	
1001-2000	61	-233.14		153.39		137.90	
2001-3000	35	-281.99		-494.06		-445.68	
3001บาทขึ้นไป	41	602.89	0.19	-928.74	0.38	-887.34	0.36
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ยกกำลังสอง (R^2)					0.372		0.382
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)					0.610		0.618

5. การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม

เพื่อที่จะทราบว่า มีปัจจัยอะไรบางอย่างที่มีผลกระทบต่อ การส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรอิสระได้แก่ รายได้ต่อเดือนหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการ สถานภาพ อายุ อาชีพพิกิตมารดา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว และตัวแปรผันร่วมได้แก่ ระยะเวลาในการเป็นสตรีว่างประเภท ภูมิลำเนาและรายจ่ายของสตรีว่างประเภท

จากตารางที่ 41.1 แสดงให้เห็นว่า การส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมแปรผันตามตัวแปรอิสระต่าง ๆ 5 ตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 โดยตัวแปรผันร่วมรวมกัน สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรตามได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ทั้งนี้ตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมได้ร้อยละ 34 (ดูตาราง 41.1) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 (และตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาพร้อมกันไม่มีปฏิกิริยาต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระแต่ละตัวพบว่า รายได้ต่อเดือนหลังแบ่งกับเจ้าของกิจการ อธิบายการผันแปรของการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมได้ดีที่สุด โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 รองลงมาได้แก่ อายุ อาชีพพิกิตมารดา สถานภาพและจำนวนสมาชิกในครอบครัว ตามลำดับ

ตารางที่ 41.2 แสดงให้เห็นว่าการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมโดยเฉลี่ย 1518.57 บาทต่อเดือน สตรีที่มีรายได้ 1-2,000 บาท ส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมเท่ากับ 530.43 บาท สตรีที่มีรายได้ 2,001-4,000 บาท ส่งกลับภูมิลำเนาเดิมเท่ากับ 1,020.94 บาท สตรีที่มีรายได้ 4,001-6,000 บาท ส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม 2,010.87 บาท และสตรีที่มีรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป ส่งเงินกลับภูมิลำเนา 2,671.87 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรผันร่วมเข้ามาพิจารณา จำนวนเงินส่งกลับภูมิลำเนาเดิมเป็นดังนี้ 246.41 บาท, 969.46 บาท, 2,034.14 บาท และ 2,961.61 บาท ตามลำดับ อัตราความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมเท่ากับ 0.54 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรผันร่วมเข้ามาพิจารณาร่วมด้วย อัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.65

จะแสดงให้เห็นว่าสตรีที่มีรายได้สูงจะส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมสูงกว่าสตรีที่มีรายได้น้อย

สถานภาพ มีความสัมพันธ์กับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม โดยสตรีที่ไม่โสด จะส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม 1,302.24 บาท และสตรีที่โสดจะส่งเงินกลับ 1,652.78 บาท และเมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมจำนวนเงินที่ส่งเปลี่ยนแปลงเป็น 1,418.08 บาท และ 1,580.15 บาท อัตราความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการกลับภูมิลำเนาเดิมเท่ากับ 0.12 เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมอัตราความสัมพันธ์ลดลงเป็น 0.06

แสดงให้เห็นว่าสตรีที่โสดส่งเงินกลับภูมิลำเนาต่อเดือนสูงกว่าสตรีที่ไม่โสดเล็กน้อย

อายุก็มีความสัมพันธ์กับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม โดยสตรีที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี จะส่งเงินกลับภูมิลำเนาเท่ากับ 1,573.24 บาท สตรีที่มีอายุ 20-24 ปี จะส่งเงินกลับ 1,436.80 บาท สตรีที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป ส่งเงินกลับ 1,581.25 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมจำนวนส่งเงินกลับเปลี่ยนแปลงเป็น 1,537.97 บาท, 1,311.32 บาท และ 1,943 บาทตามลำดับ อัตราความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมเท่ากับ 0.05 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณาอัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.17

แสดงว่าสตรีที่มีอายุมาก (25 ปีขึ้นไป) ส่งเงินกลับภูมิลำเนาสูงกว่าสตรีที่มีอายุน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสตรีที่มีอายุมากมักเป็นสตรีที่ประกอบการในสถานประกอบการ ซึ่งมีรายได้สูง จึงส่งเงินกลับภูมิลำเนาได้สูง คงเหตุผลที่ได้อธิบายมาแล้วในเรื่องที่เกี่ยวกับรายได้

อาชีพมีความรากับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมมีความสัมพันธ์อยู่บ้าง โดยสตรีที่ปีคามารคาทำการเกษตรจะส่งเงินกลับบ้านเท่ากับ 1,541.49 บาทต่อเดือน และที่ปีคามารคาไม่ทำการเกษตร 1,466.67 บาท และที่ปีคามารคาไม่มีงานทำ 1,353.84 บาท เมื่อนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมเข้ามาควบคุมจำนวนเงินส่งกลับภูมิลำเนาเดิม

จะเท่ากับ 1,568.61 บาท, 1,280.50 บาท และ 1,360.44 บาทตามลำดับ อัตราความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพศึกษาคำการส่งเงินกลับภูมิภาคำเนาเดิมเท่ากับ 0.04 เมื่อนำตัวแปรอิสระอื่น ๆ และตัวแปรต้นรวมเข้ามาพิจารณาอัตราความสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.08 แสดงให้เห็นว่าสตรีที่มีศึกษาคำการเกษตรกรรมจะส่งเงินกลับภูมิภาคำเนาเดิมสูงกว่าสตรีที่มีศึกษาคำไม่ได้ทำเกษตรกรรมและไม่มีงานทำ แต่สูงกว่ากันไม่มาก

จำนวนสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการส่งเงินกลับภูมิภาคำเนาเดิม โดยสตรีที่มาจากครอบครัวระหว่าง 1-4 คน จะส่งเงินกลับภูมิภาคำเนาเดิมเท่ากับ 1,588.89 บาท สตรีที่มาจากครอบครัว 5-8 คน ส่งเงินกลับ 1,552.04 บาท ขนาด 9 คนขึ้นไปส่งเงินกลับ 1,415.00 บาท และเมื่อคุมตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมแล้ว จำนวนเงินส่งกลับจะเท่ากับ 1,566.62 บาท, 1,561.05 บาท และ 1,406.37 บาทตามลำดับ อัตราความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับการส่งเงินกลับภูมิภาคำเนาเดิม ทั้งก่อนและหลังนำตัวแปรอิสระและตัวแปรต้นรวมมาพิจารณาเท่ากับ 0.05

แสดงว่าความแตกต่างในจำนวนสมาชิกในครอบครัวไม่สูงจะมีผลต่อการส่งเงินกลับภูมิภาคำเนาเดิมมากนัก

ตารางที่ 41.1

การวิเคราะห์การผันแปรเกี่ยวกับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิม

ที่มาของการผันแปร (Source of Variation)	ผลรวมของกำลัง สอง (Sum of Squares)	อัตรา อิสระ (DF)	ค่าเฉลี่ยของผล รวมกำลังสอง (Mean Squares)	F	ระดับนัย- สำคัญ (Signif of F)
<u>ผลหลักของตัวแปรอิสระ</u> (Main Effects)	101370353.867	10	10137035.387	7.602	0.000
รายได้/เดือน(หลังแบ่ง กับเจ้าของกิจการ)	92096187.627	3	30698729.209	23.022	0.000
สถานภาพ	373992.300	1	373992.300	1.280	0.597
อายุ	3729277.545	2	1864638.773	1.398	0.250
อาชีพนิคมารคา	1929035.485	2	964517.743	0.723	0.487
จำนวนสมาชิกใน ครอบครัว	1019796.518	2	509893.259	0.382	0.683
<u>ตัวแปรผันรวม</u> (Covariates)	9375512.489	3	3125170.830	2.344	0.075
ระยะเวลาในการเป็น สตรีบางประเภท	766362.703	1	766362.703	0.575	0.449
ภูมิลำเนา	2623104.359	1	2623104.359	1.967	0.163
รายจ่ายของผู้ให้ สัมภาษณ์	5556844.350	1	5556844.350	4.167	0.043
<u>คาบปฏิกริยาสองทาง</u> (2-way Interaction)					
การผันแปรที่อธิบายได้	110745866.356	13	8513912.797	6.389	0.000
การผันแปรที่เหลือ	214686276.501	161	1333455.134		
การผันแปรทั้งหมด	325432142.857	174	1870299.672		

ตารางที่ 41.2

การวิเคราะห์การจำแนกหมู่เกี่ยวกับการส่งเงินกลับภูมิสำเนาเดิม
(ค่าเฉลี่ยทั้งหมด = 1518.57)

ตัวแปรและกลุ่มย่อย	จำนวนตัว อย่าง	ยังไม่ปรับ		ปรับตัวแปรอิสระ		ปรับตัวแปรอิสระและ ตัวแปรรวม	
		ค่าเบี่ยงเบน	Eta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta	ค่าเบี่ยงเบน	Beta
<u>รายได้</u>							
1-2000บาท	23	-988.14		-1034.40		-1272.16	
2001-4000บาท	74	-497.63		-434.88		-549.11	
4001-6000บาท	46	492.30		461.22		515.57	
6001บาทขึ้นไป	32	1153.30	0.54	1201.76	0.55	1443.04	0.65
<u>สถานภาพ</u>							
ไม่โสด	67	-216.33		-72.39		-100.39	
โสด	108	134.21	0.12	44.91	0.04	62.28	0.06
<u>อายุ</u>							
15-19 ปี	71	54.67		55.64		19.40	
20-24 ปี	72	-81.77		-161.47		-207.35	
25 ปีขึ้นไป	32	62.68	0.05	239.85	0.11	424.63	0.17
<u>อาชีพบิคาamarคา</u>							
ทำกาารเกษตร	141	22.92		51.55		50.04	
ไม่ทำเกษตร	21	-51.90		-171.78		-238.07	
ไม่มีงานทำ	13	-164.73	0.04	-231.61	0.08	-158.13	0.08
<u>จำนวนสมาชิกในครอบครัว</u>							
1-4 คน	27	70.32		61.98		50.05	
5-8 คน	98	33.47		45.70		42.48	
9 คนขึ้นไป	50	-103.57	0.05	-123.05	0.06	-110.20	0.05
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2)					0.311		0.340
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R)					0.558		0.583

สรุป

จากการศึกษาถึงรายได้ อัตราค่าบริการก่อนแข่งกับเจ้าของกิจการ รายจ่าย เงินออม และการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมของสตรีบางประเภท พบว่า รายได้จริงต่อเดือนของสตรีโดยเฉลี่ย 5,261.63 บาท ซึ่งนับว่าเป็นรายได้ที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ๆ แต่อาชีพอย่างนี้ทำได้ไม่ยั่งยืนถาวร อัตราค่าตัวหรือค่าบริการเฉลี่ยจากสตรีทุกสถานประกอบการเท่ากับ 293.75 บาท โดยปกติจะแบ่งกับเจ้าของกิจการครึ่งหนึ่งหรือมากกว่า สตรีบางประเภทจะได้รับส่วนแบ่งเพียงครึ่งหนึ่งหรือน้อยกว่า ในสถานอาบอบนวด สตรีได้ค่าบริการเพียงชั่วโมงละ 20 บาท ที่อยู่ร่วมกับแขก, แต่สตรีในสถานอาบอบนวดส่วนมากมีรายได้พิเศษจากการร่วมเพศกับแขก ทำให้สตรีในสถานอาบอบนวดมีรายได้สูงกว่าสตรีที่อยู่ในสถานบริการอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม แม้สตรีจะมีรายได้ดีแต่ก็ถูกเจ้าของกิจการเอาตัวเอาเปรียบต่าง ๆ นานา เช่น นอกจากจะแบ่งค่าบริการมากกว่าครึ่งแล้วยังเก็บเงินส่วนแบ่งของสตรีเอาไว้อีก ซึ่งบางครั้งก็หาวิธีคิดโกงด้วยวิธีการต่าง ๆ นานา เช่น เลิกกิจการแล้วพาเงินหนีไปเป็นต้น สตรีก็ไม่รู้จะเรียกร้องเอาจากใคร นอกจากนี้ลักษณะอาชีพที่ทำอยู่ดูเฉื่อย ๆ คิดว่าเป็นอาชีพที่สบาย แต่แท้จริงแล้วเป็นงานหนักที่ถูกทารุณรับความกดดันทางร่างกายและจิตใจ

รายจ่ายของสตรีโดยเฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 2,372.50 บาท รายได้เป็นตัวแปรของรายจ่ายได้มากที่สุด คือ คนที่มีรายได้มากก็ใช้จ่ายมาก คนที่มีรายได้น้อยก็ใช้จ่ายน้อย ฉะนั้นจะเห็นว่าสตรีที่ทำงานในสถานอาบอบนวด จึงมีรายจ่ายสูงกว่าสตรีที่ทำงานในสถานประกอบการอื่น ๆ

สำหรับเงินออมของสตรีเฉลี่ย 1,301.99 บาทต่อเดือน รายได้ รายจ่าย และการส่งเงินกลับบ้านเป็นตัวแปรที่ดีที่สุด กล่าวอีกนัยหนึ่งเงินออมจะออมมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้มากหรือน้อย และยังขึ้นอยู่กับรายจ่ายและการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมมากหรือน้อยด้วย

สำหรับการส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมของสตรีโดยเฉลี่ยเดือนละ 1,518.57 บาท การส่งเงินกลับภูมิลำเนาเดิมมากหรือน้อย พบว่ารายได้เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุด

สตรีที่มีรายไ้มากก็ส่งเงินมาก สตรีที่มีรายไ้น้อยก็ส่งเงินกลับน้อย การที่สตรีส่งเงินกลับ
ภุมิฉำเนาเคิมยอมแสดงถึงฐานะความยากจนของพ่อแม่หรือครอบครัวที่อยู่ถิ่นฐานเคิม ซึ่ง
สตรีจำเป็นต้องส่งเงินไปช่วยเหลือเพื่อการกินอยู่ เพื่อค่าใช้จ่ายหนี้สินและกอบกู้ฐานะ เช่น การ
สร้างบ้าน เป็นต้น การส่งเงินกลับภุมิฉำเนาเคิมถ้าคุณเงิน ๆ ก็ไม่มีผลอะไร แต่ถ้าพิจารณา
ให้ลึกซึ้งจะเห็นว่า ถ้าคำนวณโดยคร่าว ๆ ว่าสตรีบางประเภทมีอยู่ในจังหวัดสงขลา
4000-6000 คน เคิมหนึ่งก็จะมีสตรีส่งเงินกลับภุมิฉำเนาเคิมรวมกันแล้วถึง 6 ล้าน -
9 ล้านกว่าบาท ซึ่งเป็นจำนวนมิใช่น้อยและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจฐานะความเป็นอยู่
ของภุมิฉำเนาเคิมในทางที่ดีขึ้น และผลอันนี้ก็ส่งผลไปถึงค่านิยมของท้องถิ่นที่เห็นว่าการ
ค้าประเวณีมิใช่เป็นเรื่องเสียหายและเป็นหนทางที่จะแก้ปัญหาความยากจนได้ จึงทำให้
เกิดการเอาแบบอย่างและยอมรับการชักจูง และในที่สุดการย้ายถิ่นของสตรีมาค้าประเวณี
ก็จะมีอยู่ต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด